

Til

Fylkesmannen i Oslo og Akershus
Postboks 8111 - Dep.
0032 Oslo

Høringsuttalelse - Forvaltningsplan for store rovdyr.

Vi viser til Rovviltnemndas utkast til forvaltningsplan for store rovdyr utsendt 25. november 2005.

Våre regionale skogeierforeninger og andre lokalledd i våre organisasjoner vil avgi egne uttalelser i denne saken direkte til fylkesmannen. Når Norges Skogeierforbund og Norskog velger å sende denne fellesuttalelsen, så er det mer for å ta opp enkelte mer generelle problemstillinger.

Vi synes stort sett at dette er et relativt godt forsøk på lage en første generasjons forvaltningsplan for store rovdyr i de aktuelle fylkene, gitt det snevre handlingsrommet det er lagt opp til etter behandlingen av den siste stortingsmeldingen om store rovdyr.

Vi vil imidlertid gjerne påpeke følgende forhold:

- Kontakten til organisasjonene regionalt og lokalt synes å ha blitt svekket. I de tidligere rovdyrutvalgene var organisasjonene direkte representert. Med en ren politisk oppnevning til nemndene, ble det ved behandlingen av den siste meldingen understreket behovet for nærhet og kontakt med organisasjoner og lokalmiljøer i rovviltforvaltningen. Vi hadde sett det som naturlig at det ble mer formalisert, og at det hadde blitt trukket spesielt frem i dette forslaget til forvaltningsplan.
- Bestandsregistreringene forutsetter tillitt, og det kan oppnås ved lokal deltakelse og ansvarliggjøring. Dette ble understreket ved behandlingen av rovdryrmeldingen, hvor det legges opp til lokal deltakelse, og at andre enn bare de rene forskningsmiljøene skal delta ved bestandsvurderingene. I meldingen er det understreket at slik deltakelse også vil ha en konfliktdempende effekt. Vi ber derfor om at lokal deltakelse i bestandsregistreringene poengteres i dette forvaltningsforslaget. Selv om planforslaget for ulv ikke er ferdig, fordi det her skal samarbeides med Hedemark, vil vi få gi uttrykk for at det fra Østfold og Akershus oppleves som noe problematisk at Høgskolen i Hedemark skal ha registrerings- og tolkingsansvaret for denne arten, og at det enkelte ganger har vært dårlig kontakt med lokalmiljøene i region 4.

- Vi savner en diskusjon om innhenting av bestandsopplysninger og forvaltningsmål fra tilgrensende områder hvor situasjonen for både gaupe og ulv vil ha store konsekvenser for forvaltningen i denne regionen. Har Sverige eller Oppland helt andre mål for gaupeforvaltningen i tilgrensende områder så må det tas hensyn til når rovviltnemnda treffer sine vedtak i region 4.
- Det er gledelig at forholdet til utmarksnæring og lokalbefolkningens livskvalitet for første gang er tatt med i diskusjonen i en forvaltningsplan for store rovdyr. Vi er imidlertid ikke enig i utsagnet om at hjorteviltbestandene er større enn beitegrunnlaget i denne regionen, og at de aktuelle rovviltartene vil skape sunnere hjorteviltbestander som er mer i samsvar med tilgjengelig beite. Det er rett at det tidvis er uenighet mellom skogforvaltning og den lokale viltforvaltning om hva som er hensiktsmessig bestandsnivå for elg, men uenigheten løses ikke ved store rovdyr.
- Under avsnitt 5.3, siste kulepunkt, er det tatt inn et forslag om at det kan gis tilskudd til å dekke administrative kostnader med gjennomføring av skadefellingstillatelsen. Dette må være feil ordbruk. Tilskuddsadgangen må begrenses til å gjelde administrative kostnader ved skadefellingen og ikke skadefellingstillatelsen.
- Vi vil imidlertid fremheve viktigheten av at den statlige oppleieordningen for jakt innen ulveterritorier nå kommer i gang, i de områder der det er interesse for det.

Med hilsen

Norges Skogeierforbund

Norskog

Vidar Holthe

Haaken Christensen